

HITLER WAS RIGHT!

Democracy means — Jewish Control

National Decline

Racial Ruin

ONLY NATIONAL SOCIALISM CAN SAVE OUR RACE AND NATION

Hear the National Socialist Case at

EARLS COURT EARLS COURT GARDENS

opposite tube station on the following Fridays at 7.30 p.m.

JULY (1962) 6th and 20th AUGUST 31st
SEPTEMBER 14th & 28th OCTOBER 12th & 26th
NOVEMBER 9th & 23rd DECEMBER 7th & 21st

NATIONAL SOCIALIST MOVEMENT

74 Princedale Road, London, W.11

"Britain Reborn" — the National Socialist Policy — 2d. (postage 3d.)

Printed and Published by the above

כרוז המפלגה הנאצית הבריטית. הכותרת: "למרות מכונת-השקר היהודית — היטלר צדק! הדמוקראטיה פירושה — שלטון יהודי, שקיעה לאומית, חורבן גזעני — רק הסוציאליזם הלאומי יכול להציל את גזענו ואת לאומנו — הקשיבו לדבר הנאציול-סוציאליזם." כרוזים אלה הופצו בערים הגדולות.

אולם כתוצאה מחידוש הפעילות הנאצית, הגישו כמה מתבררי-הפרלמנט הצעת-חוק פרטית, המונחת עתה על שולחנו של הפרלמנט.

הצעת-חוק זו מתכונת לתקן את חוק הסדר הציבורי משנת 1936. סעיף 5 של חוק זה קובע כיום כי אדם המשמיע ב"אסיפה פומבית מלים מאיימות, משמיצות או מעליבות, מתוך כוונה להביא להפחת הסדר הציבורי, עובר עבירה פלילית. הצעת החוק מבקשת להוסיף לכך תוספת קצרה:

דינה כדון נסיון להחיות את הפאשיזם. המסייעים והמארגנים יהיו צפויים לעבודת פרך של חודשיים עד שלושה חודשים. ה"חברים צפויים לעבודת-פרך עד שנתיים."

יוון

החוק הפלילי היווני אוסר על האזרחים להלל בפומבי הפרות של הסדר הציבורי, וקובע בסעיף 192: "הסית אדם, בדרך כלשהי, את האזרחים

סעיף אחד חסר!

או המשמיע מלים המסיתות לשינאה לכל קבוצה גזעית מבין נתני הוד מלכותה."

ישראל

ישראל, המדינה שהוקמה — לדברי ה"תעמולה הרשמית — עלידי קורבנות ה"שינאה הגזענית כדי להחמיר מחסה לקורבנות הדיכוי, לא חוקקה שום חוק כזה. לפני שנה ניסתה הממשלה לחוקק את חוק לשון-הרע, שנועד לחסל את חופשי העיתונות בשטחים רבים ולמנוע ביקורת ציבורית כלשהי על הממשלה ופקידיה. עתה חודש נסיון זה (ראה איגרת העורך). אולם דווקא חוק דראקוני זה לא נועד למנוע הסתה גזענית ועדתית, ומנסחיו לא שרחו לנגוע בשטח זה הנוקט לטיפול בחוקתה.

החוק לתקון דיני העונשין (בסיון ה' מדינה) תשי"ז—1957, הידוע לשימצה, כולל עונשים חמורים ביותר לתעמולה חבוסי "גזע" (עד עשר שנות מאסר). "הסתה להש"תמטות" (עד 15 שנה), "הסתה לאי-ציות" (עד שבש שנים), כן הוא קובע עונש של מאסר עולם לאדם העושה "בכחונה להזיק ליחסים בין ישראל לבין מדינה ידידותית". על כן מוזר ביותר כי אין החוק הישראלי אוסר מעשה הנעשה בכחונה להזיק ליח"סים הידידותיים בין העדות והלאומים ב"תוך המדינה עצמה.

אין כל אפשרות להבדיל בין הסתה נגד האזרחים הערביים, לבין הסתה נגד האזרחים מבני עדות-המיוזת. שתי התופעות מתועבות במידה שחה, מערערות את בטחונה הפנימי של ישראל ואת שמה הטוב בעולם, ועלולות לגרום למלחמה פנימית הרת-אטונות.

לפעולות אלימות ומאבק איש נגד רעהו, ופגע בכך בשלום העדתי, יהיה דינו מאסר שנתיים — אלא אם כן נקבע לעבירה עונש חמור יותר בחוק אחר."

הודו

אחד החוקים החיוביים ביותר נתקבל לא מכבר בהודו, הסובלת באופן כרוני מפריצות בין עדתיות. בספטמבר האחרון תוקן סעיף 133 של החוק הפלילי ההודי, והוא קובע עתה:

"(א) המלכה רגשות של איבה או שינאה בין קבוצות דתיות, גזעיות, לשוניות, כתי"יות או עדתיות, על רקע של דת, גזע, לשון, קאסטת, עדה או רקע אחר כלשהו, אם בעל-פה, אם בכתב, אם עלידי תנועות, אם עלידי תמונות, או

(ב) העושה מעשה כלשהו העלול להזיק לקיום השלום וההבנה בין קבוצות דתיות, גזעיות או לשוניות, או בין קאסטות או עדות, והמעשה פוגע או עשוי לפגוע בשקט הציבורי —

דינו מאסר שלוש שנים, או קנס, או שני הענשים גם יחד."

בריטניה

החוק הבריטי אינו כולל שום סעיף כזה, ועל כן איראפשר היה להעניש את התנועה הנאציול-סוציאליסטית הבריטית על הפצת כרוז, הפותח במלים: "היטלר צדק!" (ראה תמונה). מנהיגי הקבוצה, קולין ג'ורדן, נ"דון רק לתשעה חודשי מאסר בעדן הקמת אירגון צבאי פרטי.

במהותם, פרט לאכדן חיי אדם בברוקלין. בשני המקרים היו המבצעים ברוינים ("חוליוגאנים" במוסקבה, "עבריינים צעירים" בניו-יורק), הספוגים רעל אנטי-שמי. בשני המקרים אין כל ספק כי השלטונות מתנגדים תכלית גיגוד להתפרעות כזאת. ברור כי באיציטלה של דאגה ליהודים, משחקים העתונים בפוליטיקה בינלאומית.

הכותרת הראשית של העמוד הראשון, ב"הבלטה מכסימאלית, יצאו מגידרם מרוב התרגשות. הקורא הסתמי, המתרשם בהכרח מגודל של כותרות, הבין: בברוקלין קרה מיקרה קטן וחסר-משמעות. במוסקבה קרה מיקרה מחרדי, בעל משמעות עמוקה. ואילו ה"אמת, היתה, כמובן ששני המיקרים שחיים

מחגוננים עמי התרבות

הסתה גזענית ודתית?

בסמלים נאציים מכל הסוגים, וכן את השמ"צת קורבנות הריסות הגזעניות שניספו בימי הנאצים.

דנמארק

החיקה הדנית מסמיכה את בתי-המשפט לאסור אנודות המסיתות לאלומות ולשינאה נגד אזרחים בעלי השקפות שונות. סעיף 226 של החוק הפלילי הדני קובע: "המפיץ שמועות יזוב או האשמות-שווא, או מסית לשינאה, נגד קבוצה כלשהי ב"אוכלוסיה של דנמארק, בגלל השקפתה, מוצאה או אזרחותה — דינו מאסר קל, או כשיש נסיבות מקילות, קנס כספי. המפיץ שמועות אלה בכתב, או בכל דרך אחרת המביאה אותו לידיעת הציבור הרחב — דינו מאסר קל, ואם יש נסיבות מחמירות, דינו מאסר עד שנה אחת."

נורבגיה

החוק הפלילי הנורבגי קובע, בסעיף 135, כפי שחוקן:

"הפוגע בשלום הציבור... בהסיתו ב"פומבי חלק אחד של האוכלוסיה נגד חלק אחר, או המשתתף בהסתה כזאת — דינו קנס, מעצר או מאסר עד שנה אחת. המעליב בפומבי בני גזע אחר בגלל דתו או מוצאו, או ההופך אותם נוסא ל"שינאה או לבוז, או המאיים עליהם, או המפיץ עליהם האשמות-שווא — דינו כנ"ל.

הולנד

החוק הפלילי ההולנדי קובע בסעיף 137

בראשון-לציון ישבו השבוע כמה צעירים יהודיים ודנו מה לעשות במיקרה והנער, שנידקר על-ידי יהודים רבים על בהורה, ימות מפצעיו. הם הבטיחו פוגרום נוסף בערבים. כאשר ביקשו להניאם מרעיון זה שלפו גליון של עתון והצביעו על אחד המאמרים בו. "הוא צודק בהחלט!" קראו בהתרגשות.

האיש ש"צדק בהחלט", אחד העתונאים הידועים בארץ, יש לו חלק רב במאורעות ראשון-לציון. כי כמה ימים לפניו, אחרי מאורעות נצרת-עילית, כתב מאמר בו הצ"דיק בהתלהבות את המתפרעים היהודים, העלה אותם על נס כגיבורים לאומיים. עתה, אחרי מאורעות ראשון-לציון, כתב מאמר בו קשר קשר ישיר בין ה"פידאינים", היילי עבד אל-נאצר וערביי ראשון-לציון. הוא העלה על נס את האספסוף של עכו שערק, בשעתו, פוגרום בערביי עכו, ואת עורכי הפוגרום בראשון-לציון. סיכם המאמר את אופי המעשה בראשון: "הוא דווקא המביא לנו תמיד את הגאולה!"

לא היה צורך בתגובת הקוראים הצעיריים בראשון-לציון עצמה, כדי להעמיד כל ברדעת על העובדה שיש קשר בין מעשי ינץ' ופוגרומים לבין מאמרים שמטרתם לבזות או להשמיץ קבוצות של אזרחים על רקע עדתי, דתי, גזעני ולאומני. לכן דחקה היהודים, שלמדו קשר זה על גופם, השיפו בכל ארצות אירופה לחקיקת חוקים שיהפכו הסתה כזו לעבירה פלילית. היו שהתנגדו לכך מתוך טענה שזוהי פגיעה בחופש-הדיבור. כנגד זה טענו מתנגדי-דיההסתה, והיהודים בראשם, כי אין זה כך. כשם שאסור בשום ארץ להסית בפומבי בי התקוממות מוזינת נגד השלטון, לה"

הוראות דומות, אך בצורה הרבה יותר מפורטת: "התבטא אדם בדיבור, בכתב או בתמו"נות, בצורה הפוגעת בקבוצה אחת באוכ"לוסיה, או בקבוצת אנשים שחלק ממנה שיי"כת לאוכלוסיה — דינו מאסר שנה אחת וקנס של 600 גילדר. פירסם, הפיץ, הציג או שלח אדם חומר כנ"ל... דינו מאסר שישה חודשים וקנס של 600 גילדר. ביצע אדם עבירה זו תוך כדי עיסוקו ה"מקצועי — תישלל ממנו הזכות לעסוק ב"קצועו, אם עברו פחות מחמש שנים מאז ההרשעה האחרונה באותה עבירה."

שבדיה

החוק הפלילי השבדי קובע בסעיף 7, פרק 11: "איומים, השמצות ועלבונות נגד קבוצה לאומית רשמית, ממוצא מסויים או בעלת דת מסויימת, ייענשו בעונשי מאסר וקנסות, ודינם כדון הסתה נגד הקבוצות הלאומיות."

איטליה

אחרי מיגור המישטר הפאשיסטי, נתקבל חוק מיוחד (החוק מס' 645 משנת 1952) למניעת החייאת הפאשיזם. הוא קובע, בין השאר:

"כל אגודה או תנועה הנוקטת אמצעים בלתי-דמוקרטיים האופייניים למפלגה הפאשיסטית, עלידי כך שהיא מצדיקה את ה"שימוש באלומות או מאיימת או עושת ב"אלומות כאמצעי לפעולה מדינית... או על"ידי כך שהיא סתלתת תנועה גזענית..."

פיכת המישטר בכוח, לרצח ולביצוע פשעים אחרים, כן יש לאסור במיסגרת החוק ה"פלילי הסתה למעשי-אלומות נגד גזענים ועדות בתוך המדינה. אחד מראשי המדברים בכיוון זה — בכל הארצות חוץ מישראל — הוא הקונגרס היהודי העולמי.

הטפה זו נישאה פרי בארצות רבות, וכתוצאה מהם נתקבלו, בין השאר, הח"קים הבאים בארצות השונות:

גרמניה המערבית

החוק הפלילי הגרמני, סעיף 130, קובע: "הפוגע בכבוד האנושי של זולתו, ב"צורה העלולה לפגוע בשלום הציבור, על"י

(א) הסתה לשינאה נגד חלקים מן ה"אוכלוסיה, (ב) קריאה לפעולות אלימות ושרירות נגדם, (ג) העלבתם, השמצתם בזדון, הוצאת שסרע עליהם או הפיכתם נושא לבוז, דינו מאסר של לא פחות משלושה חוד"שים. כן יהיה צפוי לקנס."

החוקה של גרמניה המערבית (החוק הבסיסי) קובעת בסעיף 9 כי: "אגודות... המכוננות נגד רעיון ההבנה בין העמים, אסורות."

בהתאם לסעיף זה יכול בית-המשפט העליון לענייני-חוקה לאסור כל אגודה גזענית. סעיפים אחרים אוסרים את השימוש

* כאשר ערכו הערבים הפגנה ספונטאנית נגד השלטונות, בדרישה לחקור את נסיבות מותם של חמשת הצעירים שנהרגו בגבול עזה.

קים, והסרו כיפותיהם ונתלשו שערותיהם. העתונות הישראלית לא עברה על מיקרה זה בשתיקה. אבל היא גם לא נהגה בו בחוסר-אחריות. הצהרונים הקדישו לו ידיעה בינונית בתחתית העמוד הראשון, וכך נהגו גם הבוקרונים. **הבו לבנים.** כעבור שלושה ימים זרקו ברוינים לבנה לחלון בית-הכנסת הגדול ב"